NövényvédéleM

Földművelésügyi Minisztérium Növényvédelmi és Agrárkörnyezetgazdálkodási Főosztály szakfolyóirata

Megjelenik havonként

Előfizetési díj 1 évre: 1920,- Ft

Egyes szám ára: 210,– Ft + postaköltség

Szerkesztő bizottság: Elnök: Eke István Rovatvezetők:

Aponyiné Garamvölgyi Ilona (technológia, kórtan)

Csóka György (erdővédelem)

Fischl Géza (növénykórtan, arcképcsarnok)

Hornok László (biotechnológia, agrár-felsőoktatás) Hunyadi Károly (gyombiológia, növényvédelmi oktatás)

Kuroli Géza (technológia, rovartan)

Mészáros Zoltán (rovartan)

Mogyorósyné Szemessy Ágnes (információk, krónika)

Petró Ede (alkalmazástechnika)

Szalay-Marzsó László (rovartan, idegen nyelvi lektorálás)

Vajna László (növénykórtan) Vörös Géza (technológia, rovartan)

Felelős szerkesztő: Balázs Klára

Szerkesztőség:

Budapest II., Herman Ottó út 15. Postacím: 1525 Budapest, Pf. 102.

Telefon: 176-9555 Fax: 176-9729

Felelős kiadó: Bolyki István

Kiadja és terjeszti:

AGROINFORM Kiadóház 1097 Budapest, Sobieski János u. 17. Telefon/fax: 215-9187, 215-7533

Megrendelhető a Szerkesztőség címén, illetve előfizethető a Kiadó MHB 10200885-32614451 számú csekkszámláján.

Indexszám: 25655

ISSN 0133-0829

AGROINFORM Kiadó és Nyomda Kft. Felelős vezető: Mahr Jánosné 97/50

PLANT PROTECTION

ÚTMUTATÓ A SZERZŐK SZÁMÁRA

A közlemények terjedelmét a mondanivaló jellege szabja meg, de ne legyen a kettes sortávolságra gépelt (nyomtatott) szöveg a mellékletekkel együtt 15 oldalnál hosszabb. A kéziratot bevezető, anyag és módszer, eredmények (következtetések, köszönetnyilvánítás), irodalom fő fejezetekre kérjük tagolni és a Szerkesztőség címére 2 pld.-ban beküldeni. A közlemény címét a Szerző(k) neve, munkahelye és a rövid összefoglaló kövesse, a dolgozat az irodalommal fejeződjön be. A táblázatok és ábrák (címjegyzékkel együtt) a dolgozat végére kerüljenek. Csak jó minőségű, pauszpapírra rajzolt vagy nyomtatóval (de nem "dot-matrix printerrel") készült ábrát, illetve fekete-fehér fotót fogadunk el. Színes diát és színes fotót csak a borítóra kérünk. Belső színes ábrák elhelyezésére közlési díj befizetése vagy szponzor anyagi támogatása esetén van lehetőség.

Az angol nyelvű összefoglaló, illetve az e célra készült magyar szöveg új oldalon kezdődjön, 1,5–2 oldal (2–3 ezer n) terjedelemben.

A kéziratban csak a latin neveket kérjük kurzívval (egyszeri aláhúzás vagy italic nyomtatás) jelölni, egyéb tipizálás mellőzendő. A technológia részbe szánt kézirathoz összefoglalót nem kérünk. A Szerkesztőség csak az előírásoknak megfelelő erdeti kéziratot fogad el.

A kézirat beadásával egyidejűleg kérjük a Szerző(k) személyi adatait (név, lakcím, munkahely, munkahely címe, telefon, fax) megadni.

A részletes tájékoztató az 1996/1. számban található.

CÍMKÉP:

A petrezselyem lisztharmatának tünete (Fotó: Balázs Klára)

ÚJABB ADATOK A DÍSZFA- ÉS DÍSZCSERJEFAJOK LEVÉLBOLHA-FAUNÁJÁNAK ISMERETÉHEZ (HOMOPTERA, PSYLLOIDEA)

Ripka Géza

Budapest Fővárosi Növényegészségügyi és Talajvédelmi Állomás 1118 Budapest, Budaörsi út 141–145.

A szerző díszfákon és díszcserjéken végzett 5 évi, magyarországi – főleg budapesti – gyűjtéseinek eredményeiről számol be.

A 13 növénycsaládba tartozó 27 fás szárú növényfajon összesen 20 levélbolhafaj fordult elő. A Calophyidae családból 1, a Psyllidae családból 14, a Triozidae családból 5 levélbolhafaj került meghatározásra.

A Laburnum anagyroides*en megtalált* Livilla variegata (*Löw*, 1881) a hazai faunára új faj. A Psyllopsis fraxinicola (*Förster*, 1848), a Psyllopsis fraxini (*Linnaeus*, 1761), és a Cacopsylla saliceti (*Förster*, 1848) voltak a leggyakoribb fajok.

A hazai levélbolha-kutatás úttörője hasonlóan a kabóca- és poloskakutatáséhoz – Horváth Géza volt. A múlt száraz utolsó két és a jelen század első két évtizedében több munkájában foglalkozott Magyarország és a Balkán-félsziget Hemiptera faunájával. Több gyűjtőutat tett Albánia, Macedónia, Montenegró, Szerbia, Törökország, s természetesen a történelmi Magyarország területén. Ezenkívül több kortárs entomológus, biológus által gyűjtött levélbolhanyagot is meghatározta s publikálta. Fás és lágy szárú fajokról a történelmi Magyarország területéről 87, a mai Magyarország területéről 54 levélbolhafajt közölt (Horváth 1918). Ez utóbbi közül az érvényes fajok száma 49.

Ezt követően Moesz (1938), majd Balás (1941) foglalkoztak cecidológiai munkáikban levélbolhafajokkal.

Jenser (1968) a közönséges körte-levélbolha, Kozár és Walterné (1982) a *Psylla mali*, Gálné és Pénzes (1995) a *Psylla melanoneura* kártételéről számoltak be.

A díszfákon, díszcserjéken élő levélbolhákkal foglalkozó hazai közlemények száma igen kevés. Lauterer és Janicek (1990) az Elaeagnus angustifolián élő Trioza neglecta Loginova, 1978 faj magyarországi és bulgáriai előfordulásáról számoltak be.

Anyag és módszer

A vizsgálatokat elsősorban Budapest 23 kerülete forgalmas útvonalainak, tereinek, illetve lakótelepi zöldfelületeinek fás szárú fajain, kisebb részben parkokban arborétumokban, házikertekben folytattam. 269 fás szárú növényfajon januártól november végéig polietilén zacskóba szedtem a növénymintákat (5 hajtás, vessző, ág, kéregrész/növény vagy 25/növény).

A levélbolha-imágókat kopogtatással is gyűjtöttem. A binokuláris mikroszkóp alatt végzett teljes felületátvizsgálás során a levélbolhalárvákat és -nimfákat 70%-os etil-alkoholba vagy tejsavba tettem, a levélbolha-imágókat szintén etil-alkoholba vagy tejsavba, illetve szárazon műanyag fiolába helyeztem. A tartósított állatokból kétféle módon készítettem tartós preparátumot. Az alkoholba gyűjtött anyagot áttéve 10%-os kálium-hidroxidba néhány percig vízfürdőben főztem a test kitisztulásáig, majd szorbitolt tartalmazó módosított Hoyer-féle közegbe ágyaztam (Keifer 1975). A

tejsavba gyűjtött egyedeket több hétig szobahőmérsékleten tartottam a test kitisztulásáig, majd a gubacsatkák preparálására használt Keifer-féle 2. közegbe tettem át. Néhány perc elteltével a Keifer-féle 3. közegbe helyezve készítettem tartós preparátumot (Keifer 1952). A preparátumokat a termosztátban történt szárítás után körömlakkal kereteztem be.

A nimfák határozását White és Hodkinson (1982, 1985), a kifejlett alakok határozását Hodkinson és White (1979), Haupt (1935), Vondraček (1957), Dobreanu és Manolache (1962) határozóinak a felhasználásával végeztem.

A fajok elnevezését és rendszertani helyét, a családok elnevezését illetően nincs egyetértés, egységes álláspont a taxonómusok között. E dolgozatomban Burckhardt rendszerét követtem. Ő a Psylloidea öregcsaládon belül hat családot különböztet meg: Calophyidae, Carsidaridae, Homotomidae, Phacopteronidae, Psyllidae, Triozidae (Burckhardt, személyes közlés 1996). Ezek közül a Carsidaridae, Phacopteronidae családba tartozó fajok trópusi, neotrópusi, orientális és ausztráliai fajok. A Homotomidae család fajai szintén Európán kívüli fajok, kivéve a Homotoma genust, a másik három családban vegyesen találhatók nearktikus, palearktikus, trópusi és orientális fajok.

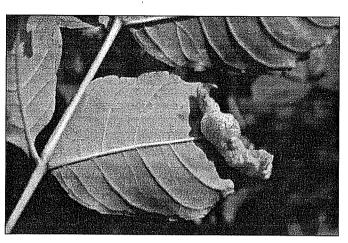
Eredmények

Az öt év során 13 növénycsalád 27 fás szárú faján gyűjtöttem levélbolhát. A Calophyidae családból 1, a Psyllidae családból 14, a Triozidae családból 5 fajt találtam (1. táblázat).

A Rosaceae családból 7, az Oleaceae és Salicaceae családból 3–3 fajon fordult elő levélbolhafai.

A levélbolhalárvák, -nimfák a legtöbb tápnövényen a levelek fonákán tartózkodtak.

A Fraxinus angustifolia és a Fraxinus excelsior levelén a Psyllopsis fraxini jellegze-

 ábra. A Psyllopsis fraxini gubacsa magas kőris levelén (Fotó: Schramek István)

tes alak- és színváltozást idézett elő (1. ábra). A levélkék széle a fonák felé besodródott és fehérespiros színűre változott. A potrohuk végén viaszváladékot és mézharmatot kiválasztó lárvák, nimfák ezekben a gubacsokban éltek a Rhamnus catharticuson. A Trichochermes walkeri lárvái és nimfái hasonló levélszéli gubacsokban éltek a Rhamnus catharticuson. A Livilla variegta lárváit (2. ábra) a hüvelytermés és a csészelevél találkozásánál lévő védett részen találtam meg az aranyesőbokron. A levélbolha-imágók napközben szintén a levelek fonákán voltak találhatók. Megnyúlt tojásaikat a fajok egy része egy kis csappal az epidermisz seitieibe sülvlyesztve, általában a levelek fonákára rakta le. Salix fajokon több alkalommal találtam a gubacsos virágzat murvaleveleire, porzószálaira helyezett levélbolhatojásokat. A Trioza neglecta az Elaeagnus angustifolián a levél fonákára és színére is rakott tojásokat.

A levélbolhák lárva és nimfa stádiumai április-május hónapban találhatók a gazdanövényen. Ez az időszak a levéltetű-felszaporodás és -kártétel fő időszaka sok fás szárú növényen. Ezért pl. a galagonyafajokon a Cacopsylla melanoneura és a C. peregrina a Dysaphis crataegi levéltetűvel együtt károsított. Az enyves égeren a Baeopelma foersteri és a Psylla alni a Pterocallis alni fajjal, a Rhamnus imeretinus bokron a Cacopsylla

tejsavba gyűjtött egyedeket több hétig szobahőmérsékleten tartottam a test kitisztulásáig, majd a gubacsatkák preparálására használt Keifer-féle 2. közegbe tettem át. Néhány perc elteltével a Keifer-féle 3. közegbe helyezve készítettem tartós preparátumot (Keifer 1952). A preparátumokat a termosztátban történt szárítás után körömlakkal kereteztem be.

A nimfák határozását White és Hodkinson (1982, 1985), a kifejlett alakok határozását Hodkinson és White (1979), Haupt (1935), Vondraček (1957), Dobreanu és Manolache (1962) határozóinak a felhasználásával végeztem.

A fajok elnevezését és rendszertani helyét, a családok elnevezését illetően nincs egyetértés, egységes álláspont a taxonómusok között. E dolgozatomban Burckhardt rendszerét követtem. Ő a Psylloidea öregcsaládon belül hat családot különböztet meg: Calophyidae, Carsidaridae, Homotomidae, Phacopteronidae, Psyllidae, Triozidae (Burckhardt, személyes közlés 1996). Ezek közül a Carsidaridae, Phacopteronidae családba tartozó fajok trópusi, neotrópusi, orientális és ausztráliai fajok. A Homotomidae család fajai szintén Európán kívüli fajok, kivéve a Homotoma genust, a másik három családban vegvesen találhatók nearktikus, palearktikus, trópusi és orientális fajok.

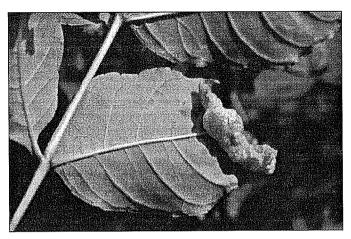
Eredmények

Az öt év során 13 növénycsalád 27 fás szárú faján gyűjtöttem levélbolhát. A Calophyidae családból 1, a Psyllidae családból 14, a Triozidae családból 5 fajt találtam (1. táblázat).

A Rosaceae családból 7, az Oleaceae és Salicaceae családból 3–3 fajon fordult elő levélbolhafaj.

A levélbolhalárvák, -nimfák a legtöbb tápnövényen a levelek fonákán tartózkodtak.

A Fraxinus angustifolia és a Fraxinus excelsior levelén a Psyllopsis fraxini jellegze-

1. ábra. A Psyllopsis fraxini gubacsa magas kőris levelén (Fotó: Schramek István)

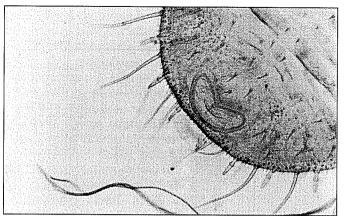
tes alak- és színváltozást idézett elő (1. ábra). A levélkék széle a fonák felé besodródott és fehérespiros színűre változott. A potrohuk végén viaszváladékot és mézharmatot kiválasztó lárvák, nimfák ezekben a gubacsokban éltek a Rhamnus catharticuson. A Trichochermes walkeri lárvái és nimfái hasonló levélszéli gubacsokban éltek a Rhamnus catharticuson. A Livilla variegta lárváit (2. ábra) a hüvelytermés és a csészelevél találkozásánál lévő védett részen találtam meg az aranyesőbokron. A levélbolha-imágók napközben szintén a levelek fonákán voltak találhatók. Megnyúlt tojásaikat a fajok egy része egy kis csappal az epidermisz sejtjeibe sülylyesztve, általában a levelek fonákára rakta le. Salix fajokon több alkalommal találtam a gubacsos virágzat murvaleveleire, porzószálaira helyezett levélbolhatojásokat. A Trioza neglecta az Elaeagnus angustifolián a levél fonákára és színére is rakott tojásokat.

A levélbolhák lárva és nimfa stádiumai április-május hónapban találhatók a gazdanövényen. Ez az időszak a levéltetű-felszaporodás és -kártétel fő időszaka sok fás szárú növényen. Ezért pl. a galagonyafajokon a Cacopsylla melanoneura és a C. peregrina a Dysaphis crataegi levéltetűvel együtt károsított. Az enyves égeren a Baeopelma foersteri és a Psylla alni a Pterocallis alni fajjal, a Rhamnus imeretinus bokron a Cacopsylla

Díszfákról, díszcserjékről gyűjtött levélbolhafajok

1. táblázat

Levélbolhafaj	Növényfaj	Gyűjtési hely	Gyűjtési idő
Calophyidae Calophya rhois (Löw, 1877)	Cotinus coggygria	Törökbálint (Pest m.)	1995. VII. 6.
Psyllidae	Acer campestre	Törökvész	1995, V. 1.
Rhinocola aceris (Linnaeus, 1758)	Betula pendula	Ferencváros	1992. VI. 9.
Psyllopsis discrepans (Flor, 1861)	Fraxinus angustifolia	Németvölgy	1992. VI. 8.
n . # (1701)	Francisco angustifalia	Pasarét Óbuda	1992. IX. 17. 1991. V. 23.
Psyllopsis fraxini (Linnaeus, 1761)	Fraxinus angustifolia	Törökvész	1991. VI. 3.
	Fraxinus excelsior	Pasarét	1991. V. 21.
		Pasarét Németvölgy	1991. VI. 3. 1992. V. 20.
		Rézmál	1996. V. 25.
	Acer campestre	Törökvész	1995. V. 1.
Psyllopsis fraxinicola (Förster, 1848)	Fraxinus angustifolia	Terézváros Óbudo	1991. V. 20. 1991. V. 23.
		Obuda Törökvész	1991. VI. 3.
		Törökvész	1992. V. 19.
		Kőbánya	1992. V. 22. 1992. VI. 29.
	Fraxinus excelsior	Belváros Belváros	1992. VI. 29. 1991. V. 20.
	TRAINES CACCIOIO	Pasarét	1991. V. 21.
		Ķőbánya	1992. VI. 9.
		Újpalota Rézmál	1993. VIII. 4. 1996. V. 25.
	Betula pendula	Ferencváros	1992. VI. 9.
	Celtis occidentalis	Józsefváros	1991. VIII. 22.
Psyllopsis sp.	Fraxinus ornus	Rákosszentmihály Tabán	1992. IX. 11. 1992. V. 5.
Psylla alni Linnaeus, 1758	Alnus glutinosa	Tabán	1992. V. 16.
Psylla buxi (Linnaeus, 1758)	Buxus sempervirens	Pasarét	1992. V. 12.
0	Makesan	Pasarét Óbuda	1992. V. 19. 1992. IV. 23.
Cacopsylla crataegi (Schrank, 1801) Cacopsylla melanoneura	Malus sp.	Obdua	1332.14.20.
(Förster, 1848)	Crataegus laevigata	Pasarét	1992. V. 2.
	0-4	Törökvész	1992. V. 16. 1993. V. 4.
	Crataegus monogyna Aronia melanocarpa	Gazdagrét Gellérthegy	1994. VI. 1.
Cacopsylla peregrina (Förster, 1848)	Crataegus laevigata	Vérmező	1992. IV. 22.
		Pasarét	1992. V. 2. 1992. V. 16.
	Prunus cerasifera	Törökvész Pasarét	1992. VII. 10.
	Sorbus aucuparia	Pasarét	1992. VII. 13.
	Acer tataricum	Rézmál	1994. VI. 10. 1996. VIII. 10.
Casanoulla pruni	Juglans nigra	Kőbánya	1990. VIII. 10.
Cacopsylla pruni (Scopoli, 1763)	Prunus domestica	Vásárosmiske	1992. VI: 13.
(666)		(Vas m.)	1992. VII. 1.
		Vásárosmiske (Vas m.)	1992. VII. 1.
Cacopsylla rhamnicola (Scott, 1876)	Rhamnus imeretinus	Józsefváros	1994. V. 1.
Cacopsylla saliceti (Förster, 1848)	Salix alba	Rákospalota	1993. V. 7. 1993. V. 12.
		Kőbánya Rákoskeresztúr	1993. V. 12. 1993. V. 3.
	Salix babylonica	Gellérthegy	1994. VI. 8.
Cacopsylla sp.	Salix caprea	Rákospalota	1993. IX. 8.
Baeopelma foersteri (Flor, 1861)	Alnus glutinosa	Tabán Tabán 1992. V. 6.	1992. V. 5. 1922. V. 6.
•		Baskó	1994. VIII. 12.
		(Borsod-Abaúj-Zemplén m.)	4000 \// 44
Livilla variegata (Löw, 1881)	Laburnum anagyroides	Pünkösdfürdő	1992. VI. 11.
Triozidae	0-1111	Dékennolota	1993. IX. 8.
Bactericera albiventris (Förster, 1848)	Salix alba Rhamnus catharticus	Rákospalota Törökvész	1993. IA. 6. 1992. VII. 10.
Trichochermes walkeri (Förster, 1848) Trioza ilicina (de Stefani, 1901)	Quercus ilex	Lanterna	1996. VII. 5.
/		(Horvátország)	1994. VIII. 24.
Trioza neglecta Loginova, 1978	Elaeagnus angustifolia	Gellérthegy Vérmező	1994. IX. 26.

 ábra. A Livilla variegata lárva testvége az anális pórusgyűrűvel (Fotó: Ripka Géza)

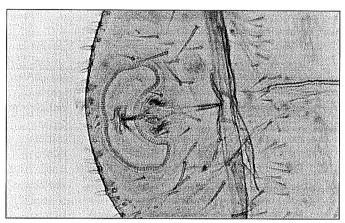
tartozó növényen ritkaság. A Laburnum anagyroidesen megtalált Livilla variegata új faj a hazai faunában. A legelterjedtebb fajok a Psyllopsis fraxini, a P. fraxinicola, a Cacopsylla saliceti, C. melanoneura és a C. peregrina (4. ábra) voltak.

Köszönetnyilvánítás

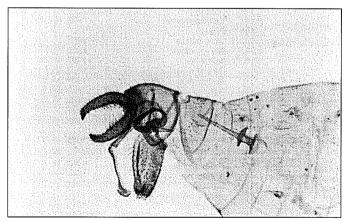
Köszönettel tartozom *Dr. Daniel Burckhardt*nak (Musée d'Histoire naturelle Genève, Svájc) a fajok meghatározásáért, határozásaim megerősítéséért,

rhamnicola pedig az Aphis nasturtii levéltetűvel vegyesen fordult elő. Trioza neglecta lárvákat augusztusban, szeptemberben is találtam ezüstfa levelén.

A gyűjtések két érdekes adata: a Psyllopsis fraxini előfordulása az Acer campestrén, valamint a Psyllopsis fraxinicola (3. ábra) megtalálása Celtis occidentalison. Mindkét esetben lárvákat és nem repülő imágókat gyűjtöttem a levelek fonákáról. A Fraxinus nemzetséghez kötődő Psyllopsis fajok előfordulása Aceraceae és Ulmaceae családba

3. ábra. A Psyllopsis fraxinicola lárva testvége az anális pórusgyűrűvel (Fotó: Ripka Géza)

4. ábra. A Cacopsylla peregrina hím genitáliája (Fotó: Ripka Géza)

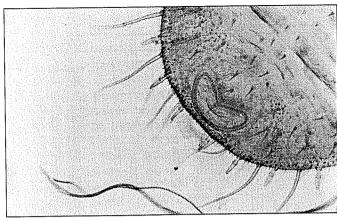
valamint a munkámhoz nyújtott önzetlen segítségért.

IRODALOM

Balás G. (1941): Pótlás "Magyarország gubacsai"-hoz (Cecid.) Budapest Typographia Univ. Budapest

Balás G. és Sáringer Gy. (1984): Kertészeti kártevők. Akadémiai Kiadó. Budapest, 358–363.

Dobreanu, E. and Manolache, C. (1962): Homoptera Psylloidea. Fauna Republicii Populare Romîne. Insecta VIII. Editura Academici Republici Populare Romîne

2. ábra. A Livilla variegata lárva testvége az anális pórusgyűrűvel (Fotó: Ripka Géza)

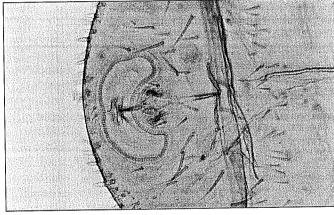
tartozó növényen ritkaság. A Laburnum anagyroidesen megtalált Livilla variegata új faj a hazai faunában. A legelterjedtebb fajok a Psyllopsis fraxini, a P. fraxinicola, a Cacopsylla saliceti. C. melanoneura és a C. peregrina (4. ábra) voltak.

Köszönetnyilvánítás

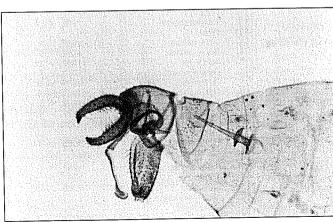
Köszönettel tartozom Dr. Daniel Burckhardtnak (Musée d'Histoire naturelle Genève, Sváic) a fajok meghatározásáért, határozásaim megerősítéséért,

rhamnicola pedig az Aphis nasturtii levéltetűvel vegyesen fordult elő. Trioza neglecta lárvákat augusztusban, szeptemberben is találtam ezüstfa levelén.

A gyűitések két érdekes adata: a Psyllopsis fraxini előfordulása az Acer campestrén, valamint a Psyllopsis fraxinicola (3. ábra) megtalálása Celtis occidentalison. Mindkét esetben lárvákat és nem repülő imágókat gyűjtöttem a levelek fonákáról. A Fraxinus nemzetséghez kötődő Psyllopsis fajok előfordulása Aceraceae és Ulmaceae családba

3. ábra. A Psyllopsis fraxinicola lárva testvége az anális pórusgyűrűvel (Fotó: Ripka Géza)

4. ábra. A Cacopsylla peregrina hím genitáliája (Fotó: Ripka Géza)

valamint a munkámhoz nyújtott önzetlen segítségért.

IRODALOM

Balás G. (1941): Pótlás "Magyarország gubacsai"-hoz (Cecid.) Budapest Typographia Univ. Budapest

Balás G. és Sáringer Gy. (1984): Kertészeti kártevők. Akadémiai Kiadó, Budapest, 358-363.

Dobreanu, E. and Manolache, C. (1962): Homoptera Psylloidea. Fauna Republicii Populare Romîne. Insecta VIII. Editura Academici Republici Populare Romîne

- Gál T.-né és Pénzes B. (1995): A Psylla melanoneura Förster (Homoptera, Psyllidae) levélbolha előfordulása a Zala megyei almásokban. Növényvédelem, 31: 405-409.
- Haupt, H. (1935): Psylloidea. In: Brohmer, P., Ehrmann, P. and Ulmer, G. (eds): die Tierwelt Mitteleuropas. Insekten I. Teil Verlag von Quelle and Mayer, Leipzig, 221-252.
- Hodkinson, I. D. and White, I. M. (1979). Homoptera Psylloidea. Handbooks for the Identification of British Insects (II.) 5 a. Royal Entomolgical Society of London, London.
- Horváth G. (1918): Fauna Regni Hungariae, Hemiptera: Psyllidae. K. M. Természettudományi Társulat, Budapest, 57-59.
- Jenser G. (1968): A közönséges körte-levélbolha (Psylla pyri L.) gyakori előfordulása üzemi körtésekben. Növényvédelem, 4: 93-97.
- Jenser G. (1989): Levélbolhák Psylloidea. In: Jermy T. és Balázs K. (szerk.): A növényvédelmi állattan kézikönyve 2. Akadémia Kiadó. Budapest, 76-82.
- Keifer, H. H. (1952): Eriophyid Studies XIX. The Bulletin Dept. of Agric. State of California, 41: 69-70.

- Keifer, H. H. (1975): Eriophyoidea Nalepa In: Jeppson, L. R., Keifer, H. H. and Baker, E. W.: Mites Injurious to Economic Plants. University of California Press. Berkeley, Los Angeles, London, 386-392.
- Kozár F. és Walter B.-né (1982): Új veszély: az alma-levélbolha. Kert. és Szől., 31 (14): 6.
- Lauterer, P. és Janicek, R. (1990): Trioza neglecta Loginova, Magyarország és Bulgária faunájára új levélbolha (Homoptera, Psylloidea) Fol. Entomol. Hung., 51: 163-165.
- Moesz G. (1938): Magyarország gubacsai. Kir. Magyar Természettudományi Társulat, Budapest
- Vondraček, K. (1957): Mery-Psylloidea. Fauna ČSR. Československi Akademie Véd. Praha
- White, I. M. and Hodkinson, I. D. (1982): Psylloidea (Nymphal Stages) Hemiptera, Homoptera. Handbooks for the Identification of British Insects (II.) 5 b. Royal Entomolgical Society of London, London
- White, I. M. and Hodkinson, I. D. (1985): Nymphal taxonomy and systematics of the Psylloidea (Homoptera). Bull. Br. Mus. Nat. Hist. (Ent.), 50: 153-301.

RECENT DATA TO THE PSYLLID FAUNA OF ORNAMENTAL TREES AND SHRUBS OF HUNGARY (HOMOPTERA: PSYLLOIDEA)

G. Ripka

Station of Plant Hygiene and Soil Protection of Budapest, 1118 Budapest, Budaörsi út 141-145.

The author reports on studies and collections of five consecutive years, carried out on ornamental trees and shrubs mostly in Budapest and to a smaller extent in other parts of Hungary. On 27 woody plant species belonging to 13 families 20 psyllid species occurred in total; from the psyllid family Calophyidae 1, from Psyllidae 14, from Triozidae 5 psyllid species had been collected and determined.

The species Livilla variegata (Löw, 1881) found on Laburnum anagyroides plants is new for the Hungarian fauna. The following were the most frequent species in the collected material: Psyllopsis fraxinicola (Förster, 1848), Psyllopsis fraxini (Linnaeus, 1761) and Cacopsylla saliceti (Förster, 1848).

Érkezett: 1997. február 20.